

Nr 9/1957.

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande n:o 9/1957 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen angående införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (det senare lagförslaget i framställningen n:o 23/1957).

Lag- och ekonomiutskottet har omfattat de av landskapsstyrelsen i framställning n:o 23/1957 framställda synpunkterna. Då det emellertid kan vara ovisst när och i vilken form riksdagen avgör ändringsförslagen beträffande §§ 109 och 112 i rikets väglag (motsvarande §§ 117 och 120 i landskapslagen), har utskottet ansett det sakenligt att i skilt betänkande vidarebe-fordra förslaget till ändring av §§ 1, 2 och 3 i landskapslagen om införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

De i lagtexten företagna ändringarna motsvara i sak ändringarna i rikslagen. Ur 3 § 1 mom. har emellertid oavsiktligt bortfallit meningen "Beslut om vägs förklarande för bygdeväg meddelas beträffande envar väg av landskapsstyrelsen, sedan sådan utredning verkställts, som i 4 och 5 §§ omförmäles". I anledning av denna felaktighet i lagförslagets text, och för att underlätta den fortsatta behandlingen, har utskottet nedan infört hela förslaget i betänkandet.

Utskottet föreslår vördsamt, att landstinget skulle antaga följande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av landskapslagen angående införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 1, 2 och 3 §§ landskapslagen den 17 juli 1957 angående införande av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland (24/57) som följer:

1 §.

Landskapet övertager från den 1 januari 1960 att såsom landsvägar underhållas de inom Mariehamns stad belägna landsvägsdelarna, såvitt staden icke dessförinnan med stöd av 20 § 1 mom. landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland med avseende å dylik landsväg förordnats att vara väghållare.

Före den i 1 mom. nämnda tidpunkten skola alla landsvägsdelar vara försatta i sådant skick, att de uppfylla de skäligen anspråk, som böra ställas på landsväg. Underlåter kommun att fullgöra densamma åliggande skyldighet härutinnan, bör den utgiva ersättning därför enligt vad i 2 § stadgas.

För att utreda landsvägsdelarnas skick skall vägingeniören eller den person, som han därtill förordnar, senast sex månader före den i 1 § 1 mom. nämnda tidpunkten i vederbörande kommuner förrätta besiktning, vid vilken en representant för kommunen bör beredas tillfälle att närvara.

Landsvägsdel, som till följd av i kommunens väghållning inträffad försummelse är i bristfälligt skick, skall genom kommunens försorg försettas i vederbörligt stånd senast före den efterbesiktning, som bestämmes av förrättningsmannen. Hava bristerna icke före denna besiktning blivit behörigen avhjälpta, skall kommunen utgiva ersättning för de kostnader, som föranledas av kommunen åliggande istandsättningsarbeten.

För uppskattning av den ersättning, som i 2 mom. avses, skall, där est överenskommelse om ersättningen icke träffas, en nämnd tillsättas, bestående av ordförande och två ledamöter. Landskapsstyrelsen samt vederbörande kommuns styrelse utse varsin ledamot. Underlåter kommunens styrelse att utse ledamot, utses denne av länsstyrelsen. De sålunda valda ledamöterna utse i samråd nämndens ordförande.

Sedan nämnden fullgjort sitt uppdrag och insänt förrättningshandlingarna till landskapsstyrelsen, ankommer det på denna att avgöra frågan om skyldighet för kommunen att utbetala i 2 mom. avsedd ersättning. Härvid må kommunen, om särskild anledning därtill är, jämväl åläggas att gälda kostnaderna för ersättningens uppskattning.

3 §.

De inom landskommunerna och Mariehamns stad belägna vägar eller delar av dem, vilka underhållas såsom kommunal- eller byvägar och vilkas betydelse för den allmänna samfärdseln är åtminstone så avsevärd som i 8 § landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland är nämnt om bygdeväg, skola senast inom fyra år efter det nämnda landskapslag trätt i kraft förklaras för bygdevägar. Av särskild anledning må landskapsstyrelsen föreskriva förlängning av denna tid. Motsvarar väg icke i sitt tidigare skick de skäliga anspråk, som kommunal- eller byväg bör uppfylla, skall den istandsättas på sätt i 6 § stadgas. Slutlig godkännande syn, som avses i sagda lagrum, må dock icke hållas före den 1 januari 1960. Beslut om vägs förklarande för bygdeväg meddelas beträffande envar väg av landskapsstyrelsen, sedan sådan utredning verkställts som i 4 och 5 §§ omförmäles. Beslut, varigenom väg förklarats för bygdeväg eller därom gjord framställning eller yrkande ogillats, skall framläggas till påseende för sakägarna såväl å landskapsstyrelsen som inom vederbörande kommun, efter det därom kungjorts på landskapsstyrelsens

-3-

anslagstavla samt inom kommunen, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat. Besvärstiden räknas härvid från den dag beslutet framlagts.

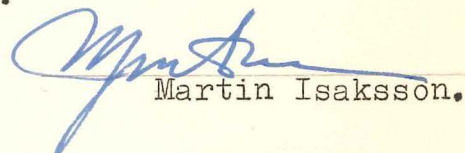
Vad i 1 mom. är stadgat skall äga motsvarande tillämpning med avseende å kommunal- eller byväg, vars byggande enligt därom meddelat beslut påbörjats före den nya väglagens ikraftträdande, men som icke därförinnan färdigbyggs.

Likaså skola stadgandena i 1 mom. tillämpas, då fråga är om sådan väg inom Mariehamns stad, vilken, ändå att den icke är i äldre landskapslag avsedd kommunalväg eller landsvägsdel, likväl av gammalt ansetts eller på annan grund är att anse som allmän väg.

Mariehamn den 19 november 1957.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Albin Johansson.

Martin Isaksson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Albin Johansson, viceordföranden Nordas samt ledamöterna Arvidsson, John Johansson och Sjöstrand.